

27. Søndag, år B

Kjære brødre og søstre,

Oktober måned er dedikert til Kirkens misjon og kall. Jeg er misjonær, og dette er mitt kall som ordensprest. Men også alle troende fra dåpens dag av har som misjon og kall å evangelisere i sitt hus og på sin arbeidsplass. Noen gjør det hemmelig og andre offentlig. Glem ikke at alle er kalt til å gi vitnesbyrd om sin tro og Gud.

Gud Fader sendte sin egen sønn Jesus Kristus som den første misjonæren til verden. Jesus sendte sine apostler til hele verden som misjonærer. Vi er Jesu disipler, og han sender oss ut i misjon. Verd å minne at pavens bønnintensjoner for denne måned er: «Vi ber om at alle de dømte må engasjere seg i evangelisering og delta i oppdraget, ved å vitne gjennom et liv fylt av evangeliets kraft». I vår menighet har vi troende fra nesten 90 land og i dag la oss også be for alle våre brødre og søstre i vår menighet.

Gud selv som er i samfunn av tre, Fader, Sønn og den Hellige Ånd, sa «Det er ikke godt for mannen å være alene. Jeg vil gi ham en hjelper som er hans like». På denne måte helliggjorde Gud allerede i begynnelsen ekteskapet. Gud tok ikke bare tid, men også ekstra omsorg for å skape et menneske. Det viser hans kjærlighet mot hans barn. Vi forstår av dagens første lesning at Gud var den første og den beste kirurg i verden. I evangeliet hørte vi fariseere som spurte Jesus, «Har en mann lov til å skille seg fra sin hustru?» Jesus tar dette spørsmålet til begynnelsen av menneskenes liv her i verden. De svarte at det var mulig med skilsmisseerklæring ut fra Moses lære. Jesus forklarte: «For deres opprørske hjerters skyld satte Moses denne bestemmelsen. Men i skapningens opphav «gjorde han dem til mann og kvinne», og «derfor skal mannen forlate sin far og mor, og de to skal bli ett legeme». Altså er det ikke lenger to, men ett legeme. «Og det som Gud da har sammenføyd, det har mennesket ikke lov til å adskille». La oss be for alle som er knyttet med ekteskapssakramentet at de respekterer sakramentet hver eneste dag. Og at de passer på hverandre i alle typer fristelser. Vi trenger hellige katolske familier for å ha en hellig katolsk Kirke.

Noen ganger tenker man at misjonen ikke er deres jobb, men Kirkens jobb. Vi er Kirken og Kirken er misjonær av sin natur. Kirkens hode er Jesus, og medlemmer er vi som gjør Kirken uren med vårt syndefulle og falske liv.

Noen ganger tenker man at å gå i kirken på søndag er nok for en katolikk, men i ukedager skjer også mange ting, og Kristus venter på dere. På onsdag, for eksempel, feiret vi fest til De hellige erkeengler, på fredag hadde vi fest til den hellige Terese av Jesubarnet, som er skytshelgen til Kirkens misjon og alle misjonærer. La hun gå i forbønn for oss og vår misjon i Norge. Ikke minst, i går feiret vi minnedagen til de hellige verneengler, og veldig ofte har de masse å gjøre. La oss derfor si den **bønn til vår verneengel**: *Du Herrens engel, vernet mitt, om Gud i miskunn meg har gitt. Nå og alltid bli hos meg, opplys, led og vern min vei. Amen.*

P. Anthony Erragudi SVD